

Dosarul nr. 2ra-419/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. N. Pasecinic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secrieru, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Nicolae Chiriac și Vitalie Novosiolov, reprezentat de avocatul Irina Cușniriova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Duca și Vitalie Novosiolov împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinelor de concediere, încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii la serviciu și a salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată, casată parțial hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și pronunțată o nouă hotărâre în această parte

constată:

La 12 ianuarie 2018, Valeriu Duca și Vitalie Novosiolov au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Vistarcom” SRL cu privire la anularea ordinelor de concediere, încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii la serviciu și a salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că la 11 septembrie 2009, în baza contractului individual de muncă încheiat între ÎCS „Vistarcom” SRL și Vitalie Novosiolov, ultimul a fost angajat la lucru în calitate de inspector al secției pază la SRL „Vistarcom” în perioada anilor 2009-2017 și a îndeplinit obligațiile funcționale fără careva obiecții din partea administrației.

Au relatat că la 15 aprilie 2017, prin ordinul nr. 74/4 a fost transferat temporar în funcția de șef al schimbului al secției pază la unitatea comercială SRL „Vistarcom” nr. 4.

La 11 mai 2015, în baza contractului individual de muncă încheiat între ÎCS „Vistarcom” SRL și Valeriu Duca, ultimul a fost angajat la lucru în calitate de inspector al secției pază la SRL „Vistarcom”, îndeplinea obligațiile sale și nu a avut avertizări disciplinare.

La 18 aprilie 2017, prin ordinul nr. 75/4, a fost transferat temporar în funcție de șef al schimbului al secției pază la unitatea comercială SRL „Vistarcom” nr. 4.

Au menționat că la 17 iulie 2017, administrația SRL „Vistarcom” a emis ordinul nr. 149 cu privire la lichidarea subdiviziunii și reducerea statelor de personal din unitatea comercială nr. 4 (supermarket Velmart) la întreprinderea ÎCS „Vistarcom” SRL, fiind preavizați sub semnătură angajații din cadrul unității comerciale nr. 4 despre lichidarea subdiviziunii respective.

În aceeași zi, SRL „Vistarcom” a propus angajaților care au căzut sub reducere statelor de personal (inclusiv și dâșii) lista posturilor vacante care au existat la întreprindere la 17 iulie 2017 și a înaintat demersul către Comitetul sindical referitor la acordul la concedierea în legătură cu reducerea statelor de personal din unitate.

Ca urmare a examinării demersului pârâtului, Comitetul sindical și-a exprimat dezacordul la concedierea lor, dar contrar opiniei Comitetului sindical, prin ordinele nr. 201/4 din 17 octombrie 2017 și nr. 203/4 din 23 octombrie 2017, dâșii au fost concediați din funcția de inspectori al secției paza.

Au considerat că ordinele nr. 201/4 din 17 octombrie 2017 și nr. 203/4 din 23 octombrie 2017 emise de către administrația SRL „Vistarcom” privind concedierea lor sunt ilegale și urmează să fie anulate.

Au obiectat că condițiile prevăzute la art. 88 lit. c) d), h) alin. (1) Codul muncii nu au fost respectate de către pârât.

Așadar, SRL „Vistarcom” trebuia să emită un ordin motivat din punct de vedere juridic sau economic, or faptul că SRL „Vistarcom” la 17 iulie 2017 a încheiat un contract cu compania de securitate privată OPP „Leon Security” SRL nu poate fi considerat ca motiv legal pentru concedierea lucrătorilor în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Reducerea statelor de personal presupune că la întreprindere nu vor mai exista acele funcții (posturi) care au fost reduse, adică alți lucrători nu vor face acel lucru (nu vor îndeplini acele funcții) care au îndeplinit persoanele care au fost reduse, însă rezultă că SRL „Vistarcom” a încheiat contractul cu o companie de securitate privată, care de fapt a înlocuit persoanele concediate.

Astfel, a avut loc o reducere fictivă a statelor de personal.

Totodată, au comunicat că la 17 iulie 2017, după încheierea contractului cu OPP „Leon Security” SRL, dimineața, au venit agenții de securitate de la compania indicată și au ocupat locurile de muncă a angajaților secției pază, iar administrația SRL „Vistarcom” a blocat cardurile angajaților de acces, respectiv, dâșii au fost nevoiți timp de două luni să umble în sala unității comerciale a supermarketului „Velmart”.

Astfel, SRL „Vistarcom” a încălcat dreptul lor la condiții echitabile de muncă.

Au mai notat că, din punct de vedere economic, SRL „Vistarcom” este o companie dezvoltată, care deține o rețea de supermarketuri „Green Hills”, „Velmart”, are mai multe unități de comerț și zilnic are venituri considerabile, deci nu are niciun motiv economic pentru reducerea statelor de personal din unitate.

Au considerat că pârâtul a acționat cu rea-credință, deoarece funcțiile vacante propuse lor au fost altele decât cea ocupată, astfel că nu întruneau cerințele necesare pentru suplinirea acestora (de exemplu, bucătar), iar alte funcții vacante au fost ascunse de către pârât, prin ce au fost grav încălcate drepturile salariaților.

Au precizat că la 21 noiembrie 2017, pe pagina web a fost publicat anunțul despre funcția vacantă a inspectorului secției pază la SRL „Vistarcom” – „Green Hills Market”, iar la 22 noiembrie 2017, a fost anunțul despre angajarea cofetarilor, încărcătorilor, paznicilor ș.a. la SRL „Vistarcom” – „Green Hills Market”, deși la 17 octombrie 2017 și respectiv, la 23 octombrie 2017, SRL „Vistarcom” a emis ordinele privind concedierea lor - șefii al schimbului al secției pază la unitatea comercială „Vistarcom” nr. 4.

Așadar, la SRL „Vistarcom” au fost (și mai există) mai multe funcții vacante, care însă, contrar prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, nu le-au fost propuse.

În conformitate cu art. 88 alin. (1) lit. d) Codul muncii, pârâtul trebuia să reducă, în primul rând, locurile de muncă vacante, ceea ce nu a făcut, or conform listei funcțiilor vacante, care le-au fost propuse la SRL „Vistarcom” la 17 iulie 2017 au existat 62 de posturi vacante, însă pârâtul a emis ordinul de concediere a lor.

La fel, în susținerea concluziei că procedura concedierii lor a fost ilegală se atestă și prin aceea că pârâtul nu a respectat nici prevederile art. 87 și 88 alin. (1) lit. h) Codul muncii, deoarece organizația sindicală ÎCS „Vistarcom” SRL nu a dat acordul la concedierea lor, dar contrar prevederilor legale, fără acordul scris al organului sindical, au fost emise ordinele de concediere a lor.

Prin urmare, dacă concedierea este condiționată de existența acordului preliminar a organului sindical, nerespectarea atrage nulitatea absolută a actului de concediere cu restabilirea în funcție.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 87, 88, 89, 90 Codul muncii, art. 94, 166-167 CPC.

Au solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinelor nr. 201/4 din 17 octombrie 2017 și nr. 203/4 din 23 octombrie 2017 emise de SRL „Vistarcom” ca fiind ilegale, în temeiul art. 90 alin. (4) Codului muncii, în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea din contul pârâtului a sumei în mărime de 3 salarii medii lunare (pentru fiecare) pentru eliberarea ilegală de la locul de muncă, a salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, a prejudiciului moral în mărime de 6 salarii mediu lunar (a câte trei pentru fiecare reclamant) și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, Valeriu Duca și Vitalie Novosiolov, reprezentați de avocatul Irina Cușniriova au depus cerere de chemare în judecată

concretizată, prin care au solicitat anularea ordinelor nr. 201/4 din 17 octombrie 2017 și nr. 203/4 din 23 octombrie 2017 emise SRL „Vistarcom” ca fiind ilegale, în temeiul art. 90 alin. (4) Codului muncii, în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea din contul pârâtului a sumei în mărime de 3 salarii medii lunare și anume, pentru Vitalie Novosiolov în mărime de 13 173 de lei și pentru Valeriu Duca în mărime de 10 769 de lei pentru eliberarea ilegală de la locul de muncă, a salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă în beneficiul lui Vitalie Novosiolov pentru perioada 17 octombrie 2017 până la pronunțarea hotărârii, reieșind din faptul că salariu mediu lunar a lui Vitalie Novosiolov este în mărime de 4 391 de lei și pentru Valeriu Duca pentru perioada 23 octombrie 2017 până la pronunțarea hotărârii, reieșind din faptul că salariu mediu lunar a lui Valeriu Duca este în mărime de 3 589 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 13 173 de lei pentru Vitalie Novosiolov și în mărime de 10 769 de lei pentru Valeriu Duca și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulat ordinul ÎCS „Vistarcom” SRL nr. 201/4 din 17 octombrie 2017 cu privire la concedierea lui Vitalie Novosiolov.

A fost încasată de la ÎCS „Vistarcom” SRL în beneficiul lui Vitalie Novosiolov o compensație bănească în sumă de 3 salarii medii lunare, în locul restabilirii lui Vitalie Novosiolov în funcția de inspector al secției de pază în cadrul unității comerciale nr. 4 a ÎCS „Vistarcom” SRL, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 17 octombrie 2017 - 16 noiembrie 2018 și despăgubirea în mărimea unui salariu mediu lunar, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile lui Vitalie Novosiolov au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

A fost anulat ordinul ÎCS „Vistarcom” SRL nr. 205/4 din 23 octombrie 2017 cu privire la concedierea lui Valeriu Duca.

A fost încasată de la ÎCS „Vistarcom” SRL în beneficiul lui Valeriu Duca o compensație bănească în sumă de 3 salarii medii lunare, în locul restabilirii lui Valeriu Duca în funcția de inspector al secției de pază în cadrul unității comerciale nr. 4 a ÎCS „Vistarcom” SRL, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 23 octombrie 2017 - 16 noiembrie 2018 și despăgubirea în mărimea unui salariu mediu lunar, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile lui Valeriu Duca au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a stabilit că reducerea statelor de personal nu este în acest caz reală, deoarece nu rezultă că postul de inspector al secției de pază a fost suprimat din structura angajatorului, atribuțiile funcțiilor pe care le îndeplineau reclamanții fiind menținute de către angajator în forma unui contract civil încheiat între ÎCS „Vistarcom” SRL și SRL „Leon Security”.

Astfel, cauza reală ce trebuie să aibă un caracter obiectiv nu a fost dovedită de angajatorul pârât, în sensul că acesta nu a demonstrat dificultățile economico-financiare care au condus la luarea de măsuri de eficientizare a activității, prin reduceri de personal.

În consecință, prima instanță a conchis că drept efect al nulității deciziilor de concediere, angajatorul urmează a fi obligat în locul restabilirii lui Vitalie Novosiolov și Valeriu Duca în funcția de inspector al secției pază, la plata despăgubirilor egale cu 3 salarii medii lunare și la plata pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 17 octombrie 2017 – 16 noiembrie 2018 pentru reclamantul Vitalie Novosiolov și 23 octombrie 2017 – 16 noiembrie 2018 pentru reclamantul Valeriu Duca în mărime nu mai mică decât salariul mediu lunar al acestora pentru perioada menționată.

Prin decizia din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎCS „Vistarcom” SRL, casată parțial hotărârea primei instanțe, în partea încasării din contul ÎCS „Vistarcom” SRL în beneficiul lui Vitalie Novosiolov a salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care a fost încasat de la ÎCS „Vistarcom” SRL în beneficiul lui Vitalie Novosiolov salariul pentru absența forțată de la locul de muncă pentru perioada 17 octombrie 2017 – 13 noiembrie 2017.

În rest, această pretenție a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat nejustificată încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă din contul angajatorului în beneficiul lui Vitalie Novosiolov pentru perioada 17 octombrie 2017 – 16 noiembrie 2018, în condițiile în care începând cu 13 noiembrie 2017 până la 22 aprilie 2019, ultimul a fost angajat la SRL „47 th Parallel” în funcția de agent de securitate, nefiind privat ilegal de posibilitatea de a munci.

Astfel, a conchis instanța de apel că hotărârea primei instanțe urmează a fi casată parțial cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

La 10 ianuarie 2020, ÎCS „Vistarcom” SRL, reprezentată de avocatul Nicolae Chiriac a declarat recurs împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că decizia recurată nu este motivată în modul corespunzător, iar aprecierea probelor din dosar a fost selectivă și arbitrară, deoarece nu a fost examinată în esență problema dedusă judecării.

A remarcat că concluzia instanței de apel precum că ÎCS „Vistarcom” SRL nu a invocat niciun temei legal de menținere a ordinelor contestate, nicio probă admisibilă și pertinentă în sensul art. 121 CPC, în pofida faptului că sarcina de probațiune aparține angajatorului, este în contradicție cu motivele apelului declarat, or prin apelul declarat întreprinderea a invocat la concret motivele din care consideră legale ordinele nr. 201/4 din 17 octombrie 2017 și nr. 203/4 din 23 octombrie 2017.

Totodată, au fost anexate un șir de acte emise de administrația angajatorului, probe materiale care nu au fost examinate și apreciate la modul corespunzător de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, acțiuni prin care a fost admis arbitrariul la examinarea probelor.

Prima instanță și instanța de apel nu s-au expus și nu au ținut cont de faptul că procedura de reducere a statelor de personal a fost pe deplin respectată de către angajator, iar prin ordinul nr. 149 privind lichidarea subdiviziunii și reducerea statelor de personal a unității comerciale GHM nr. 4 din str. Brîncuși 3 mun. Chișinău, în conformitate cu prevederile art. 88 alin. (1) lit. a) Codul muncii, a fost inițiată procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au dat apreciere faptului că angajatorul s-a conformat prevederilor art. 88 Codul muncii, a emis ordinul nr. 150 din 17 iulie 2017 privind preavizarea salariaților sub semnătură cu doua luni înainte de lichidarea subdiviziunii „Secția pază” și reducerea statelor de personal a unității comerciale GHM nr. 4, cu indicarea și avizarea persoanelor care urmează a fi reduse, în ordinul menționat fiind incluși și intimații.

La fel, nu a fost dată apreciere faptului că Valeriu Duca refuza sistematic să semneze actele emise de către angajator, fapt consemnat în actul privind refuzul de a semna aducerea la cunoștință a ordinului emis la 17 iulie 2017, ceea ce a favorizat crearea unor obstacole artificial create cu scopul de a obstrucționa activitatea angajatorului.

A evidențiat că din statele de personal a fost exclusă secția pază, iar în noile state de personal al GHM nr. 4 un asemenea departament lipsește, faptul că statele au fost de facto și de iure reduse din subdiviziunea „Secția pază”, fiind lichidată se confirmă prin aprobarea statelor de personal noi din 31 octombrie 2017.

Totodată, afirmația instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu referire la faptul că a avut loc încheierea unui contract civil cu o întreprindere care acordă servicii de pază, ceea ce denotă că angajatorul nu a făcut dovada desființării locului de muncă în legătură cu dificultățile economice și financiare cu care se confrunta activitatea societății, reprezintă o imixtiune în capacitatea de autoadministrare și gestionare a persoanei juridice, or nu este pe seama instanței de judecată să decidă asupra oportunității încheierii sau nu a unui contract civil.

Cu referire la constatarea instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că din înscrisurile anexate se atestă că pe paginile web au fost publicate anunțuri despre funcția vacantă a inspectorului al secției pază la ÎCS „Vistarcom” SRL - Green Hills Market ulterior emiterii ordinelor de concediere, a explicat recunta că întreprinderea publică anunțurile de angajare și lista locurilor vacante pe panoul informativ al fiecărei unități comerciale, iar referitor la anunțurile de pe paginile web și autenticitatea informațiilor publicate întreprinderea nu poartă răspundere.

Prima instanță nu a ținut cont, iar instanța de apel nu a dat nicio apreciere obiecției invocate cu privire la faptul că intimații denaturează intenționat informația de pe paginile oficiale, astfel încât să se creeze impresia că anunțurile despre locurile vacante s-ar referi la GHM nr. 4, ceea ce nu corespunde realității obiective.

Nu a fost dată apreciere nici faptului că conducătorul organizației sindicale ÎCS „Vistarcom” SRL era Roman Grebnev, al cărui post de muncă a fost redus, respectiv, acesta avea interes direct în a emite o opinie consultativă negativă.

Mai mult ca atât, prin opinia sa consultativă, Comitetul sindical a omis să se expună în termen referitor la explicația suplimentară nr. 183 din 26 iulie 2017, acțiune prin care a dat un acord tacit.

A considerat că acordarea în beneficiul intimaților cu titlu de compensație bănească a sumei în mărime de 3 salarii medii lunare în locul restabilirii în funcția de inspector al secției pază în cadrul unității nr. 4 a ÎCS „Vistarcom” SRL, nu are la bază un temei de drept dat fiind faptul că temei de concediere al acestora a fost reducerea statelor de personal și a avut la bază o cauză serioasă.

Cu referire la sumele de bani acordate intimaților pentru lipsa forțată de la muncă, a obiectat că această cerință din acțiune, este ilegală și neîntemeiată, concedierea intimaților fiind una legală.

A mai notat că la data pronunțării hotărârii din 16 noiembrie 2018, Vitalie Novosiolov era angajat în câmpul muncii, or în scurt timp după concedierea din 16 octombrie 2017, a fost angajat în câmpul muncii la o altă întreprindere la 13 noiembrie 2017.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au dispus repararea prejudiciului moral, deoarece concedierea intimaților a fost una legală, iar drepturile acestora ca salariați nu au fost încălcate, ultimii nu au demonstrat și probat prin probe pertinente quantumul prejudiciului moral pretins și au fost de rea-credință, inducând intenționat în eroare instanța de judecată.

La 10 martie 2020, Vitalie Novosiolov, reprezentat de avocatul Irina Cușniriova a declarat recurs împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, ilegală, emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea arbitrară a materialului probator și care urmează a fi casată, deoarece ÎCS „Vistarcom” SRL nu a respectat condițiile de eliberarea lui din funcție.

A considerat recurentul că concedierea lui și a lui Valeriu Duca a fost ilegală, deoarece de către ÎCS „Vistarcom” SRL nu au fost respectate condițiile prevăzute de art. 88 alin. (1) lit. a), c), d) și h) Codul muncii.

Prin urmare, angajatorul este obligat de a-i recupera prejudiciu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și anume, pentru perioada 17 octombrie 2017 - 16 noiembrie 2018.

A remarcat că instanța de apel eronat a concluzionat ca fiind nejustificată încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă din contul angajatorului în beneficiul lui pentru perioada 17 octombrie 2017 - 16 noiembrie 2018, în condițiile în care începând cu 13 noiembrie 2017 până la 22 aprilie 2019, a fost angajat la SRL „47 th Parallel” în funcție de agent de securitate, or dânsul de sinestătător, fără ajutorul ÎCS „Vistarcom” SRL a găsit un alt loc de muncă, pentru a-și avea careva surse de existență și să-și întrețină familia.

A evidențiat că la art. 90 Codul muncii nu există niciun indiciu precum că plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă se plătește doar dacă angajatul în această perioadă nu a lucrat nicăieri,

angajatorul fiind obligat, în orice caz, să plătească salariatului plata obligatorie a unei despăgubiri pentru perioadă de absență forțată.

Așadar, această compensație este o sancțiune stabilită de legislator angajatorului pentru acțiunile ilegale întreprinse în raport cu salariatul.

La fel, a subliniat că intimatul nu a dovedit faptul precum că el ar fi fost angajat la un alt loc de muncă imediat după pronunțarea hotărârii de către prima instanță, ÎCS „Vistarcom” SRL având posibilitatea de a solicita informație de la Inspectoratul Fiscal cu privire achitarea (reținerea) impozitului pentru perioada dată, ceea ce nu a făcut, prin urmare, în lipsa dovezilor nici nu putea face trimitere la toată perioada de după pronunțarea hotărârii.

La 4 februarie 2020, în adresa lui Valeriu Duca, Vitalie Novosiolov și avocatului Irina Cușniriova a fost expediată copia cererii de recurs depusă de ÎCS „Vistarcom” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 105 vol. II).

La 10 martie 2020, Vitalie Novosiolov, reprezentat de avocatul Irina Cușniriova a depus referință la recursul declarat de ÎCS „Vistarcom” SRL, solicitând declararea recursului inadmisibil.

La 11 martie 2020, în adresa ÎCS „Vistarcom” SRL, Valeriu Duca și avocatului Nicolae Chiriac fost expediată copia cererii de recurs depusă de Vitalie Novosiolov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 111 vol. II), fiind recepționată de către destinatari, fapt ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 120-122).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care ceilalți intimati să-și expună poziția față de temeiurile recursurilor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 3 ianuarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 84 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 10 ianuarie 2020 și respectiv, la 10 martie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de ÎCS „Vistarcom” SRL, reprezentată de avocatul Nicolae Chiriac și Vitalie Novosiolov, reprezentat de avocatul Irina Cușniriova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de ÎCS „Vistarcom” SRL, reprezentată de avocatul Nicolae Chiriac și Vitalie Novosiolov, reprezentat de avocatul Irina Cușniriova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de ÎCS „Vistarcom” SRL, reprezentată de avocatul Nicolae Chiriac și Vitalie Novosiolov, reprezentat de avocatul Irina Cușniriova urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Nicolae Chiriac și Vitalie Novosiolov, reprezentat de avocatul Irina Cușniriova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu